

Shake your groove thing

De *Fabulous Shaker Boys* maken al een tijdje de hipper gedeelten van de binnensteden onveilig. Op bijzondere feestjes shaken ze smaakvol uitgedost de heerlijkste cocktails. Dat bevat natuurlijk prima, maar wat nog ontbrak zijn minstens zo fabuleuze schudmeisjes. Inmiddels hebben vijf dames hun cocktailopleiding afgerond en is het team aangevuld met de *Fabulous Shaker Girls*. Je kunt wachten tot ze ergens op een party de feestvreugde komen verhogen, maar de girls en boys zijn ook in te huren voor een workshop. *Info en massa's cocktailrecepten: www.fabulousshakerboys.nl*

A Fabulous Basil-Tini

- 5 basilicumblaadjes
- 20 ml wodka
- 20 ml Martini Bianco
- 20 ml cranberrysap
- scheutje citroensap
- scheutje suikersiroop

Shake de ingrediënten met ijs en schenk uit in een gekoeld martini-glas. Garneer met basilicumblaadjes.

OH BABY!

Het ziet eruit als onschuldig body-lotionnetje in chique verpakking. Maar het is *Oh! Sensual Health Cream*. Deze crème belooft 'een ware sensuele revolutie' te ontketenen. We betwijfelen of de kreten van extatische vrouwen door de straten zullen galmen, maar lekker lijkt het goedje wel. Er zitten allerlei vernuftige stoffjes in die de bloedsomloop naar de clitoris stimuleren, waardoor de weg naar het hoogtepunt korter wordt en het orgasme intenser. En da's nooit weg. € 39,50, verkrijgbaar bij *Skin Cosmetics, Amsterdam* en via www.ohcream.com

MOBILEHOME

Is je schamele onderkomen toe aan een beetje glamourisatie? De Bijenkorf heeft een instantoplossing voor je. Het warenhuis liet mobiles ontwerpen die je huis net die James Bond-touch geven. In de kunstwerken zijn hout, koper en perspex in de kleuren fuchsia, paars en petrol gebruikt. Door luchtstromingen gaan de elementen subtiel bewegen en ontstaan er steeds verschillende vormen. *Quite fabulous, my dear girl. In verschillende maten verkrijgbaar, vanaf € 89,-. In de Bijenkorf-filiaal te Amsterdam, Rotterdam en Den Haag.*

beertje

Beertje van Beers (31) is net als *Starstyle*: mooi, brutaal en eigenzinnig. Deze maand worstelt ze met een computertoilet.

IJSWATERKLISMA

Ik moest laatst nodig plassen. Het was op Schiphol en het boarden van mijn vlucht was al begonnen, maar als ik opschoot kon ik het misschien nog net halen. Niet dus. Een sanitaire stop in een volledig geautomatiseerd toilet is namelijk een avontuur met talloze hindernissen, allemaal in het teken van de hygiëne. Het plassen zelf gaat nog wel, maar dan begint de ellende. Er mag namelijk niks aangeraakt worden. Een uur later hing ik dus nog steeds als een Russische gewichtshefster met een roodangelopen kop en kramp in mijn dijen boven de bril, terwijl ik de rolhouder smeekte om meer papier. Vergeefs. De rollen papier zitten namelijk als legbatterijknippen op elkaar gedrukt in een metalen constructie die bepaalt dat je maar 1 velletje per keer nodig hebt. Ik verloor mijn geduld: 'Ik maak zelf wel uit met hoeveel papier ik veeg,' schreeuwde ik, terwijl ik wanhopig begon te trekken. De rollen zijn echter zo zwaar, en het papier is zo dun en licht, dat dat geen zin had. Toen ik eindelijk een vuist vol verfrommelde papiertjes had verzameld, was het zaakje al opgedroogd. Afijn: opstaan en doortrekken. Mijn dijen waren ondertussen zo verkrampd dat ik tijdens mijn poging om omhoog te komen met een luide plof alsnog met mijn blote billen op de besproeiende wc-bril belandde. Getver de getver. Van schrik begon het geautomatiseerde toilet door te trekken, met als effect de wilde frisheid van... een ijswaterklisma. Dan maar weer vegen. Een tweede keer spoelen zat er helaas niet meer in, ook al zwaaide, klapte en seinde ik als een gek met mijn handen voor het stoicijnse 'electronische oog' boven de pot. Normaal vind ik dit nogal gemakkelijk, maar nu, met mijn onderbroek om mijn enkels en de 'final boarding call' van mijn vlucht door de speakers galmend, wilde ik mezelf het liefst ook maar meteen door de plee spoelen. In plaats daarvan besloot ik met mijn laatste energie mijn handen te wassen. Toen de kraan mijn aanwezigheid had geregistreerd (na het inmiddels bekende ritueel van wuiven, klappen en smeken), kreeg ik precies drie seconden om mijn ding te doen. Net lang genoeg om mezelf onder te spuiten met zeep, niet lang genoeg om het eraf te wassen. Toen de handdroger vervolgens zelfs met een tapdans-act niet te vermurwen was om me een beetje hete lucht te geven, had ik het echt he-le-maal gehad met de terreur van de hygiëne. Met beide plakkerige handen greep ik de deurhendel (broedplek van miljoenen bacteriën) en stormde weg. Zo ver mogelijk van de sanitaire satansplek vandaan. Op zoek naar een schaaltpje pinda's om in te wroeten.

Beertje van Beers